

Οι συγγραφείς του τόμου

Χριστίνα Αδάμου

Αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Κινηματογράφου, Σχολή Καλών Τεχνών, ΑΠΘ, και μέλος ΣΕΠ του ΕΑΠ στη θεματική ενότητα «Νεοελληνικό Θέατρο και Κινηματογράφος» (ΕΛΠ 44). Υπήρξε λέκτορας στις Τηλεοπτικές Σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Ρέντινγκ. Η διδακτορική της διατριβή επικεντρώθηκε στα έργα του Σάμιουελ Μπέκετ (Samuel Beckett) για την τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Έχει επιμεληθεί τον συλλογικό τόμο *Ο ηθοποιός ανάμεσα στη σκηνή και στην οθόνη* (Καστανιώτης, 2008) και έχει δημοσιεύσει κεφάλαια και άρθρα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό για την ιστορία της ελληνικής τηλεόρασης, τη μετάφραση τηλεοπτικών προγραμμάτων και την αναπαράσταση των φύλων μέσω της υποκριτικής στα είδη action και superhero films. Έχει δημοσιεύσει τη μονογραφία *Σύγχρονες τηλεοπτικές σπουδές* (Παπαζήσης, 2020). Έχει επίσης δημοσιεύσει άρθρα και κεφάλαια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό για τον Σαμιουελ Μπέκετ, τις κινηματογραφικές διασκευές, τις αναπαραστάσεις φύλων στις οπτικοαουστικές τέχνες και την τηλεόραση για παιδιά.

Ιωάννα Αθανασάτου

Ιστορικός και θεωρητικός κινηματογράφου. Διδάκτωρ του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης του ΕΚΠΑ. Σπουδές σκηνοθεσίας κινηματογράφου στη Σχολή Σταυράκου. Επισκέπτρια επιστήμων στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο του Οχάιο. Διδάσκει στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Πολιτισμικών και Κινηματογραφικών Σπουδών του ΕΚΠΑ μαθήματα Ιστορίας Κινηματογράφου, Πολιτισμικής

Ανάλυσης και Σπουδών Φύλου και από το 2011 είναι σύμβουλος καθηγήτρια (ΣΕΠ) στις Σπουδές Ελληνικού Πολιτισμού του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (ΕΑΠ) στην ενότητα Νεοελληνικό θέατρο–Κινηματογράφος. Έχει διδάξει επίσης στο Τμήμα Κινηματογράφου του ΑΠΘ, στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, καθώς και στο Διατμηματικό Πρόγραμμα Φύλου και Ισότητας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει δημοσιεύσει το βιβλίο *Ελληνικός κινηματογράφος. Λαϊκή μνήμη και ιδεολογία 1950-1967* (Καστανιώτης, 1999). Έχει συμμετάσχει στη συγγραφή του βιβλίου του ΕΑΠ *Νεοελληνικό Θέατρο–Κινηματογράφος. Τόμος Β΄. Ο ελληνικός κινηματογράφος*. Έχει επιμεληθεί την ελληνική έκδοση του βιβλίου της Τζάνετ ΜακΚέιμπ (Janet McCabe) *Κινηματογράφος και φεμινισμός* (Πατάκης, 2009), είναι δε συνεπιμελήτρια του βιβλίου *Δικτατορία 1967-1974. Ιδεολογία, πολιτισμικός λόγος, αντίσταση* (Καστανιώτης, 1999). Είναι συγγραφέας κεφαλαίων σε συλλογικούς τόμους, άρθρων σε επιστημονικά περιοδικά σε θέματα κινηματογράφου, πολιτισμικής ανάλυσης και φύλου. Έχει συνεργαστεί επί σειρά ετών με το Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας ως κριτικός σχολιαστής, με το Ινστιτούτο Τεχνών της Δανίας, με το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής σε θέματα κινηματογράφου και εκπαίδευσης, ως μέλος κριτικών επιτροπών, κ.ά.

Αλεξία Αλουβά

Επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και μέλος ΣΕΠ στο ΕΑΠ στη ΘΕ «Νεοελληνικό Θέατρο (1600-1940) και Κινηματογράφος». Είναι διευθύντρια του Εργαστηρίου Έρευνας και Τεκμηρίωσης του Νεοελληνικού Θεάτρου και τα επιστημονικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στα πεδία της ιστορίας του νεοελληνικού θεάτρου στον 19ο και 20ό αιώνα, ιστορίας και θεωρίας της υποκριτικής και ιστορίας ευρωπαϊκού θεάτρου και δράματος. Είναι συγγραφέας του βιβλίου *Το φαινόμενο του γυναικείου βεντετισμού στην Ελλάδα του 19ου αιώνα* (Ηρόδοτος, 2014) και έχει επιμεληθεί τόμους με πρακτικά επιστημονικών συνεδρίων. Πρόσφατα εκδόθηκε σε δική της επιμέλεια ο τόμος *Πηγές της έρευνας στη σύγχρονη ελληνική θεατρολογία: Πρακτικά επετειακού συνεδρίου για τα 20 χρόνια Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών* (ΕΚΠΑ, 2021) και σε συνεπιμέλεια με την Άννα Ταμπάκη ο αφιερωματικός τόμος *Ο σκηνοθέτης, ο ηθοποιός Λευτέρης Βογιατζής. Μελέτες και μαρτυρίες για το έργο του* (Κάπα Εκδοτική, 2020). Έχει συμμετάσχει με ανακοινώσεις της σε επιστημονικές ημερίδες και διεθνή συνέδρια

στην Ελλάδα και το εξωτερικό και άρθρα της έχουν δημοσιευτεί σε πρακτικά συνεδρίων, επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους στην ελληνική, αγγλική και γαλλική γλώσσα.

Μιχαέλα Αντωνίου

Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου και αριστούχος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Υπότροφος του ΙΚΥ για μεταπτυχιακές σπουδές που εκπόνησε στο Goldsmiths, University of London. PhD: *Acting Tragedy in Twentieth-Century Greece: The Case of Electra by Sophocles*. Έχει διδάξει στο Drama Department του Goldsmiths, University of London και στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, όπου και υπηρετεί από το 2018 ως μέλος ΕΔΙΠ και διδάσκει Υποκριτική και Σύγχρονες σκηνοθετικές προσεγγίσεις. Τα ερευνητικά και επιστημονικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στην ιστορία, τη θεωρία και την πράξη της υποκριτικής και της σκηνοθεσίας στον 20ό και στον 21ο αιώνα στο θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Έχει επιμεληθεί λευκώματα και προγράμματα παραστάσεων. Έχει συμμετάσχει με ανακοινώσεις σε διεθνή συνέδρια, επιστημονικές ημερίδες και συμπόσια σημαντικών επιστημονικών φορέων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει συμμετάσχει με κεφάλαια σε συλλογικούς τόμους, και άρθρα της έχουν δημοσιευτεί σε πρακτικά συνεδρίων και σε περιοδικά. Έχει γράψει (σε συνεργασία με τη Σοφία Παναηλίδου) το θεατρικό έργο *Χωρίς τίτλο λόγω αμνησίας*. Έχει εκδώσει τα δύο μυθιστορήματα *Η Μαργαρίτα και η θάλασσα* (mamaya, 2017) και *Η Μαργαρίτα και τα ηλιοτρόπια* (mamaya, 2015).

Ρέα Γρηγορίου

Απόφοιτος του Τμήματος Ελληνικής Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ. Συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Νεοελληνικό Ινστιτούτο της Σορβόνης (Paris IV) και στο Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ. Είναι διδάκτωρ του Τμήματος Θεάτρου του ΑΠΘ και τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται σε ζητήματα ιστορίας και δραματολογίας του νεοελληνικού θεάτρου, σκηνικής πρακτικής και πρόσληψης της ευρωπαϊκής δραματοουργίας στο ελληνικό θέατρο. Σχετικές μελέτες της, άρθρα και βιβλιοκρισίες έχουν δημοσιευτεί σε επιστημονικά περιοδικά και σε συλλογικούς τόμους. Έχει περισσότερες από 35 επιστημονικές δημοσιεύσεις, μεταξύ των οποίων και την επιμέλεια αφιερωμάτων στο νεοελληνικό θέατρο σε ξενόγλωσσα έντυπα.

Εργάστηκε ως ερευνήτρια στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών στο πρόγραμμα συγγραφής και έκδοσης των λημμάτων της Ελληνικής Εγκυκλοπαίδειας Τύπου την περίοδο 2001-2008. Συνεργάστηκε ως επιστημονική συνεργάτιδα και διδάσκουσα των γνωστικών αντικειμένων της ιστορίας και δραματολογίας του νεοελληνικού και ευρωπαϊκού θεάτρου (18ος-21ος αι.) με το Πανεπιστήμιο Πατρών, το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, και δίδαξε στα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών του ΕΚΠΑ, του ΑΠΘ και του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Είναι καθηγήτρια νεοελληνικού θεάτρου και κινηματογράφου στο ΕΑΠ.

Καίτη Διαμαντάκου

Αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ, στο διδακτικό δυναμικό του οποίου ανήκει από το 2005. Το εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο της, οι επιστημονικές ανακοινώσεις και δημοσιεύσεις της επικεντρώνονται στην ιστορική και θεωρητική ανάλυση του αρχαίου δράματος και θεάτρου καθώς και στην πρόσληψη του αρχαίου δράματος από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Έχουν δημοσιευτεί δύο βιβλία της, δύο τόμοι κριτικών θεάτρου του Τάσου Λιγνάδη σε δική της σύνταξη, επιμέλεια και εισαγωγή, πολλά μελετήματά της σε επιστημονικά περιοδικά, συλλογικούς τόμους και πρακτικά συνεδρίων, μεταφράσεις της σε βιβλία από τον χώρο των ανθρωπιστικών επιστημών, κείμενά της σε εκδόσεις θεατρικών και θεατρολογικών έργων. Προσωπικές ιστοσελίδες: <https://bit.ly/3j1eLly>, <https://bit.ly/3DAmA9A>.

Κωνσταντίνα Ζηροπούλου

Απόφοιτος κλασικής φιλολογίας του ΕΚΠΑ, κάτοχος MA in Drama Studies του Πανεπιστημίου Έσεξ της Μ. Βρετανίας, απόφοιτος του μεταπτυχιακού προγράμματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, υπότροφος Erasmus του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Paris III, Sorbonne Nouvelle, διδάκτωρ Θεατρολογίας του Τμήματος Θεάτρου του ΑΠΘ (2007). Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στο δράμα και την παράσταση στους νεότερους χρόνους και ιδιαίτερα στο ελληνικό μεταπολεμικό και σύγχρονο θέατρο. Έχει δημοσιεύσει άρθρα της σε ακαδημαϊκά περιοδικά και συλλογικούς τόμους και έχει εκδώσει δύο βιβλία για το θέατρο του Γιώργου Σεβαστίκογλου (Μεταίχιμο, 2016) και για το θέατρο του Ανδρέα Στάικου (Σοκόλης, 2019), αντίστοιχα. Έχει διδάξει στα Τμήματα Θεατρικών Σπουδών των Πανεπιστημίων Πατρών, Πελοποννήσου και ΑΠΘ, στο ΕΑΠ, στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Θεατρικών Σπουδών του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου, καθώς και στη

Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών. Από το 2020 είναι επίκουρη καθηγήτρια του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών.

Λίλα Καρακώστα

Σκηνογράφος και αρχιτέκτων, καθηγήτρια Σκηνογραφίας Τμήματος Θεάτρου ΑΠΘ. Ως σκηνογράφος έχει συνεργαστεί με το ΚΘΒΕ, την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης», τον οργανισμό «Πάτρα-Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης», το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και τα ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, Καλαμάτας, Κέρκυρας, Βορείου Αιγαίου, Σερρών, Βέροιας, σε παραστάσεις κλασικού και σύγχρονου ρεπερτορίου. Ως αρχιτέκτων, έχει ασχοληθεί με την αποκατάσταση διατηρητέων κτιρίων, τη διαμόρφωση δημόσιων υπαίθριων χώρων (πλατείες, περιβάλλοντες χώροι μνημείων), τον σχεδιασμό κατοικιών, εκθέσεων και θεατρικών χώρων. Έχει κερδίσει διακρίσεις σε πανελλήνιους αρχιτεκτονικούς και καλλιτεχνικούς διαγωνισμούς (δύο Α΄ βραβεία, ένα Β΄ βραβείο, έναν Α΄ έπαινο και μία εξαγορά). Η διδακτορική της διατριβή έχει τίτλο «Το θέατρο στο Bauhaus: Η συμβολή του Bauhaus στην αναθεώρηση του θεάτρου. Το έργο του θεατρικού εργαστηρίου» (ΑΠΘ, 2011). Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα σχετίζονται με θέματα αισθητικής και ιστορίας της σκηνογραφίας, σχεδιασμού θεατρικών χώρων και θεατρικής τεχνολογίας.

Κατερίνα Καρρά

Διδάκτωρ Θεατρολογίας του Τμήματος Θεάτρου, ΑΠΘ (υποτροφία ΙΚΥ), πτυχιούχος Θεάτρου και Ελληνικής Φιλολογίας, ΑΠΘ, αριστούχος απόφοιτος της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. Από το 2019 εκπονεί μεταδιδακτορική έρευνα στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, ΕΚΠΑ, ενώ στο ίδιο τμήμα είναι μέλος ΕΕΠ από το 2020. Έχει διδάξει επίσης στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών (2016-2019) και ως εκπαιδευτικός ελληνικής φιλολογίας και θεατρικών σπουδών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Επαγγελματικά συνεργάστηκε με τη νέα ΣΚΗΝΗ του Λευτέρη Βογιατζή (2000-2002) και με το ΚΘΒΕ (1997-1999). Έχει παρουσιάσει ανακοινώσεις σε ημερίδες και συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει πραγματοποιήσει δημοσιεύσεις σε πρακτικά συνεδρίων, περιοδικά καθώς και σε θεατρικά προγράμματα. Έχει πραγματοποιήσει διαλέξεις στο πλαίσιο μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών. Τα ερευνητικά και συγγραφικά της ενδιαφέροντα περιστρέφονται γύρω από την ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου του 19ου και 20ού αιώνα, με έμφαση στη δραματολογία, την κωμωδία, τους θεσμούς, την περιφερειακή πολιτική και τη θεατρική εκπαίδευση.

Ορσαλία-Ελένη Κασσαβέτη

Διδάκτωρ Πολιτισμικών Σπουδών. Γεννήθηκε στην Αθήνα, όπου σπούδασε ελληνική φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών. Έχει πραγματοποιήσει μεταπτυχιακές σπουδές στις πολιτισμικές σπουδές (ΕΚΠΑ-ΕΜΜΕ) και στην ιστορία και στη διδακτική της (κατεύθυνση: λαογραφία και πολιτισμός) (ΕΚΠΑ-ΠΤΔΕ). Το 2012 υποστήριξε στο ΕΚΠΑ τη διδακτορική διατριβή της με θέμα τις κοινωνικές και πολιτισμικές διαστάσεις της ελληνικής βιντεοκουλτούρας στη δεκαετία του 1980. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιστρέφονται γύρω από τη δημοφιλή κουλτούρα (βίντεο, δημοφιλή τηλεοπτικά είδη, τηλεοπτικές σειρές κ.ά.), τον οπτικό πολιτισμό, την οπτική εθνογραφία και τον λαϊκό πολιτισμό. Έχει δημοσιεύσει τέσσερις μονογραφίες, διάφορα άρθρα και κεφάλαια σε ελληνικά και διεθνή επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους. Παράλληλα, έχει πραγματοποιήσει έρευνα για λογαριασμό των ΕΚΠΑ, ΑΠΘ, ΥΠΠΟΑ, Πανεπιστήμιο του Νιούκαστλ, Ινστιτούτο Μικρών Επιχειρήσεων-ΓΣΕΒΕΕ κ.ά. Έχει διδάξει στο ΑΠΘ, στο ΕΚΠΑ και στο ΕΑΠ.

Μαρία Κονομή

Σκηνογράφος και ενδυματολόγος, διδάκτωρ του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Έχει κάνει σπουδές εξειδίκευσης στη σκηνογραφία και ενδυματολογία (BA and MA) στο University Arts London και είναι αριστούχος διδάκτορας του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Εργάστηκε σε εξήντα περίπου παραγωγές σε όλα τα είδη των παραστατικών τεχνών και τον κινηματογράφο, παρουσιάζοντας τη δουλειά της σε σημαντικούς θεατρικούς οργανισμούς, σε φεστιβάλ τεχνών και κινηματογράφου, αλλά και σε ανεξάρτητα σχήματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το 2015 υπήρξε συνεπιμελήτρια για το θεωρητικό τμήμα της Ελληνικής Συμμετοχής στη Διεθνή Έκθεση Σκηνογραφίας & Παραστατικών Τεχνών της Πράγας Prague Quadrennial '15. Επίσης, επιμελήθηκε μια σειρά διαλέξεων στο Μουσείο Μπενάκη με θεματική «Site-Specifics». Έχει πολυετή διδακτική προϋπηρεσία στο ΕΑΠ και το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Θεατρικών Σπουδών του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου, στο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, κ.ά. Το 2021 εξελέγη επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τα ερευνητικά και συγγραφικά της ενδιαφέροντα περιστρέφονται γύρω από τη σύγχρονη σκηνική πράξη, με έμφαση στη σκηνογραφία-ενδυματολογία, τις νέες χωρικές μορφές θεάτρου, τις θεωρητικές και διεπιστημονικές προσεγγίσεις στη σκηνογραφία-ενδυματολογία.

Κωνσταντίνος Κυριακός

Καθηγητής ιστορίας του θεάτρου και του ελληνικού κινηματογράφου (Πανεπιστήμιο Πατρών, Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών). Οι σπουδές, το ερευνητικό, συγγραφικό και διδακτικό του έργο αφορούν τα πεδία της θεατρολογίας, του κινηματογράφου και της φιλολογίας. Εργάστηκε στη Φιλοσοφική Σχολή του ΑΠΘ, στο ΚΘΒΕ, στο ΔΗΠΕΘΕ Βόλου, στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και είναι τακτικό μέλος της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου. Στο συγγραφικό του έργο συναριθμούνται δεκαέξι μονογραφίες και περισσότερα από εκατόν πενήντα μελετήματα και άρθρα δημοσιευμένα σε επιστημονικά περιοδικά, συλλογικούς τόμους και πρακτικά συνεδρίων με αντικείμενα, μεταξύ άλλων, την ιστορία της ελληνικής σκηνης, την ιστορία και θεωρία της υποκριτικής τέχνης, τα θέματα κοινωνικού φύλου και ταυτότητας/ετερότητας στο θέατρο και το σινεμά, τις διεπιστημονικές προσεγγίσεις του θεάτρου με τη λογοτεχνία και τον κινηματογράφο.

Γλία Λακίδου

Θεατρολόγος, διδάκτορας του Πανεπιστημίου Αθηνών, εργαστηριακό και διδακτικό προσωπικό (ΕΔΙΠ) του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και μέλος ΣΕΠ του ΕΑΠ στην ενότητα ΕΛΠ 44 «Νεοελληνικό Θέατρο – Κινηματογράφος». Ως ειδικός στην ιστορία και θεωρία της σκηνογραφίας, στη διδακτική του θεάτρου στην εκπαίδευση και στην ιστορία του θεάτρου, έχει διδάξει (2003-2009) στα Τμήματα Θεατρικών Σπουδών των Πανεπιστημίων Πατρών και Πελοποννήσου. Έχει συμμετάσχει με ανακοινώσεις σε συνέδρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και εργασίες της έχουν δημοσιευτεί σε συλλογικούς τόμους και επιστημονικά περιοδικά. Έχει διδάξει θέατρο στην τυπική και άτυπη εκπαίδευση για είκοσι χρόνια (1997-2017) και έχει επιμεληθεί εικαστικές εκθέσεις με αποκορύφωμα την έκθεση «Ο Σπύρος Βασιλείου και το θέατρο» (Μουσείο Μπενάκη – Κτίριο Οδού Πειραιώς, 2011). Υπηρέτησε με πενταετή θητεία (2012-2017) στα Ράλλεια Πειραματικά Δημοτικά Σχολεία Πειραιά του ΠΤΔΕ Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου πραγματοποίησε πλήθος καινοτόμων δράσεων, και ήταν υπεύθυνη του Ομίλου Σκηνογραφίας-Σκηνοθεσίας. Με τους μαθητές της έχει παρουσιάσει περισσότερες από 100 παραστάσεις και έχει επιμεληθεί ντοκιμαντέρ και μικροφίλμ. Έχει συντάξει το νέο πρόγραμμα σπουδών για το μάθημα «Θεατρολογία» στα Καλλιτεχνικά Γυμνάσια (ΦΕΚ 166/τ. Β'/1.2.2016). Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου με έμφαση

σε ζητήματα όψης, διδακτικής του θεάτρου στην εκπαίδευση, όπως και σε θέματα που άπτονται της σχέσης πολιτικής και θεάματος.

Γιάννης Λεοντάρης

Απόφοιτος του Τμήματος Φιλολογίας του ΑΠΘ, διδάκτωρ Συγκριτικής Γραμματολογίας (λογοτεχνία και κινηματογράφος) του Πανεπιστημίου Paris X –Ναντέρ. Αναπληρωτής καθηγητής στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Στο πανεπιστήμιο διδάσκει από το 2000 θεωρία του κινηματογράφου, σκηνοθεσία και υποκριτική. Άρθρα του έχουν δημοσιευτεί σε επιστημονικά περιοδικά, πρακτικά συνεδρίων και συλλογικούς τόμους. Την περίοδο 2016/17 διετέλεσε Πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Ως σκηνοθέτης στον κινηματογράφο εργάστηκε από το 1987 έως το 2003. Οι μικρού και μεγάλου μήκους ταινίες του έχουν αποσπάσει τρεις φορές το Α΄ κρατικό βραβείο. Μετά το 2004 στρέφεται στη θεατρική σκηνοθεσία. Έχει συνεργαστεί με το Εθνικό Θέατρο, το ΚΘΒΕ, το Θέατρο Τέχνης, τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση, το Φεστιβάλ Αθηνών-Επιδαύρου και άλλους θεατρικούς οργανισμούς. Σκηνοθεσίες του έχουν παρουσιαστεί στη Γαλλία, τη Γερμανία, τις ΗΠΑ και τη Ρουμανία.

Χρύσα Μάντακα

Επίκουρη καθηγήτρια Ενδυματολογίας στο Τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ. Σπούδασε Γερμανική Φιλολογία στο ΑΠΘ και Σχεδιασμό Υποδημάτων στη σχολή ARS SUTORIA στο Μιλάνο. Είναι επίσης απόφοιτος του Τμήματος Θεάτρου του ΑΠΘ με ειδίκευση στη σκηνογραφία-ενδυματολογία και κάτοχος διδακτορικού διπλώματος στο θέατρο από το ίδιο τμήμα (2010). Ασχολήθηκε επαγγελματικά με τον σχεδιασμό υποδημάτων (βραβείο HELEXPO, 1991), καθώς και με ειδικές σκηνογραφικές και ενδυματολογικές κατασκευές για θέατρα όπως η Εθνική Όπερα της Σόφιας, η Εθνική Λυρική Σκηνή, η Όπερα Δωματίου Θεσσαλονίκης κ.ά. Συνεργάστηκε ως σκηνογράφος-ενδυματολόγος με το ΚΘΒΕ, την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης, την Όπερα Δωματίου, το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, το Νέο Θέατρο και πολλές θεατρικές ομάδες. Το διάστημα 2007-2011 δίδαξε ενδυματολογία στο Τμήμα Κινηματογράφου του ΑΠΘ. Έχει λάβει μέρος σε εκθέσεις σκηνογραφίας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχει επιμεληθεί εκθέσεις κοστουμιών και ενδυματολογικών κατασκευών των φοιτητών του Τμήματος Θεάτρου. Το επιστημονικό της έργο

επικεντρώνεται κυρίως στην έρευνα γύρω από τη σημειολογία του θεατρικού κοστουμιού, τις σχέσεις τέχνης-μόδας και λαογραφίας καθώς και το θέατρο στην εκπαίδευση. Έχει παρουσιάσει ανακοινώσεις σε διεθνή συνέδρια ενδυματολογίας και θεατρολογίας.

Αθανάσιος Μπλέσιος

Καθηγητής στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και αναπληρωτής πρόεδρος του τμήματος. Υπήρξε αναπληρωτής κοσμήτορας της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου την περίοδο 2018/19. Τα γνωστικά του αντικείμενα είναι το νεοελληνικό θέατρο και η νεοελληνική λογοτεχνία. Διδάσκει νεοελληνικό και παγκόσμιο θέατρο σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο, ενώ έχει διδάξει και νεοελληνική λογοτεχνία σε μεταπτυχιακό επίπεδο στο ΕΚΠΑ. Αποτελεί μέλος ΣΕΠ του ΕΑΠ στη θεματική ενότητα «Νεοελληνικό θέατρο και κινηματογράφος» (ΕΛΠ 44). Έχει γράψει επτά βιβλία (κυρίως μονογραφίες, αλλά και συλλογές μελετών) σε ελληνική και γαλλική γλώσσα και έχει δημοσιεύσει δεκάδες μελέτες στα αντικείμενα της ειδικότητάς του. Επιπλέον, έχει επιμεληθεί έναν τόμο Πρακτικών επιστημονικής διημερίδας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Έχει πάρει μέρος σε επιστημονικά συνέδρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με ανακοινώσεις σε ελληνικά, γαλλικά και αγγλικά.

Θάλεια Μπουσιοπούλου

Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Λιλ της Γαλλίας. Από τον Μάιο του 2020 είναι μεταδιδακτορική ερευνήτρια του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και από τον Μάρτιο του 2021 είναι επιστημονική συνεργάτιδα στο Ερευνητικό Εργαστήριο «Θέατρο, φιλοσοφία και εκπαίδευση» του ίδιου Τμήματος. Δίδαξε στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Αθήνας κατά το ακαδημαϊκό έτος 2020/21 και στη Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Λιλ της Γαλλίας ως λέκτορας της νεοελληνικής γλώσσας κατά το ακαδημαϊκό έτος 2015/16. Απόφοιτος του ΦΠΨ του ΕΚΠΑ, πραγματοποίησε το μεταπτυχιακό της στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του ίδιου πανεπιστημίου ως υπότροφος του ΙΚΥ. Εργάζεται από το 2005 ως φιλόλογος στη δημόσια δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μελέτες της έχουν δημοσιευτεί σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στον χώρο της ελληνικής και ευρωπαϊκής δραματουργίας, της θεωρίας και της φιλοσοφίας του θεάτρου.

Αφροδίτη Νικολαΐδου

Επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Πανεπιστημίου της Αθήνας, όπου διδάσκει κινηματογραφική και τηλεοπτική παραγωγή. Το 2019 ολοκλήρωσε τη μεταδιδακτορική της έρευνα στο Πάντειο Πανεπιστήμιο (υπότροφος ΙΚΥ) με θέμα τη σχέση ντοκιμαντέρ και δημοσιογραφίας. Από το 2014 διδάσκει Πολιτιστική επικοινωνία στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Διοίκηση Πολιτισμικών Μονάδων (ΕΑΠ). Έχει γράψει άρθρα για τον ελληνικό και ευρωπαϊκό κινηματογράφο, τη σχέση πόλης και κινηματογράφου και το ντοκιμαντέρ και έχει συνεπιμεληθεί έξι βιβλία και περιοδικά με συλλογές κειμένων – μεταξύ άλλων, *Athens: World Film Location* (Intellect, 2014), *Από τον πρώιμο στον σύγχρονο ελληνικό κινηματογράφο: Ζητήματα μεθοδολογίας, θεωρίας και ιστορίας* (Guttenberg, 2017), κ.ά. Από το 2003 ως το 2007 ήταν συντονίστρια του ελληνικού προγράμματος στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και από το 2016 συνεπιμελείται και συνδιοργανώνει την εκδήλωση *Η χαμένη λεωφόρος του ελληνικού σινεμά* μαζί με τους σκηνοθέτες Ελίνα Ψύκου, Πάννη Βεσλεμέ και Αλέξη Αλεξίου. Είναι μέλος της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου.

Σοφία Παντουβάκη

Σκηνογράφος-ενδυματολόγος, καθηγήτρια Ενδυματολογίας στο Τμήμα Κινηματογράφου, Τηλεόρασης και Σκηνογραφίας του Πανεπιστημίου Aalto της Φινλανδίας. Σπούδασε αρχιτεκτονική εσωτερικών χώρων (ΤΕΙ Αθήνας, 1996) και σκηνογραφία (Master of Arts, 1997) στο Central Saint Martins College of Art & Design, Πανεπιστήμιο Τεχνών του Λονδίνου, από όπου έλαβε και τον τίτλο του διδάκτορα Σκηνογραφίας (PhD, 2008). Ολοκλήρωσε, επίσης, μεταπτυχιακή εξειδίκευση στη σκηνογραφία-ενδυματολογία όπερας και μπαλέτου στη Σκάλα του Μιλάνου (1995/96). Ως σκηνογράφος και ενδυματολόγος, έχει υπογράψει περισσότερες από ενενήντα παραγωγές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Απέσπασε τα βραβεία σκηνογραφίας και ενδυματολογίας στο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας (2005). Έχει, επίσης, επιμεληθεί και έχει σχεδιάσει πολυάριθμες εκθέσεις, μεταξύ των οποίων τη φοιτητική συμμετοχή της Φινλανδίας στην Prague Quadrennial 2015 (Χρυσό Μετάλλιο). Είναι συνιδρύτρια και συντάκτρια του διεθνούς επιστημονικού περιοδικού *Studies in Costume and Performance*. Είναι ιδρυτικό μέλος και αντιπρόεδρος του ΔΣ της Ελληνικής Εταιρείας Ενδυμασιολογίας. Για μία διετία εκπόνησε μεταδιδακτορική έρευνα στην ενδυματολογία ως υπότρο-

φος του ΙΚΥ (2010/11), ενώ έχει διδάξει στο ΤΕΙ Αθήνας (2001/12), στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου (2006-2012) και στο Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο (2008-2012), καθώς και ως προσκεκλημένη πανεπιστημίων στην Ευρώπη, τη Βόρεια και Νότια Αμερική, την Αυστραλία και την Ασία. Έχει εκτενή επιστημονική δραστηριότητα σε συνέδρια, εκδόσεις, και ως προσκεκλημένη ομιλήτρια διεθνώς. Την τρέχουσα περίοδο προετοιμάζει τη μονογραφία *Dress in Auschwitz*.

Γιώργος Π. Πεφάνης

Καθηγητής Φιλοσοφίας και Θεωρίας του Θεάτρου και του Δράματος στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, κριτικός θεάτρου, σύμβουλος καθηγητής και συντονιστής στο ΕΑΠ, όπου διδάσκει ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου και κινηματογράφου από το 2008 έως σήμερα και στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου (μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών: «Στοιχεία θεωρίας θεάτρου»), από το 2011 έως το 2013. Σήμερα είναι διευθυντής του ΠΜΣ και του Εργαστηρίου «Θέατρο – Φιλοσοφία – Εκπαίδευση» του ΤΘΣ του ΕΚΠΑ και αναπληρωτής πρόεδρος του τμήματος αυτού. Διετέλεσε σύμβουλος δραματολογίου στο Εθνικό Θέατρο (1998-2000), επιστημονικός συνεργάτης στο ΕΚΠΑ, και στο ΚΕΕΛ της Ακαδημίας Αθηνών (2000-2003), όπου είχε εκλεγεί ερευνητής (2003). Από το 1998 μέχρι το 2006 δίδαξε ιστορία και θεωρία του νεοελληνικού θεάτρου στον μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών του Φιλολογικού Τμήματος του ΕΚΠΑ. Έχει δημοσιεύσει περί τις 190 επιστημονικές μελέτες σε ελληνικά και ξένα περιοδικά, πολλές κριτικές θεάτρου στον περιοδικό τύπο, άρθρα, επιφυλλίδες και βιβλιοκρισίες σε εφημερίδες και περιοδικά. Είναι συγγραφέας είκοσι τριών βιβλίων γύρω από το θέατρο και τη φιλοσοφία, τη λογοτεχνία και τον κινηματογράφο, μίας ποιητικής συλλογής και δύο μεταφράσεων. Το βιβλίο του *Το βασίλειο της Ευγένειας* (Αλεξάνδρεια, 2005) απέσπασε (2006) την Τιμητική διάκριση θεατρολογικού συγγράμματος της Ένωσης Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών Ελλάδας.

Άννα Πούπου

Θεωρητικός του κινηματογράφου και διδάκτωρ κινηματογραφικών σπουδών στο Πανεπιστήμιο Paris III – Sorbonne Nouvelle. Από το 2008 έως σήμερα έχει διδάξει ιστορία και θεωρία κινηματογράφου στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, στο Τμήμα Κινηματογράφου του ΑΠΘ, στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης και στο ΙΑΚΑ του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Από

το 2014 έως σήμερα διδάσκει στο ΕΑΠ, στη θεματική ενότητα «Νεοελληνικό θέατρο και κινηματογράφος». Έχει εργαστεί στον συντονισμό προγράμματος της Ταινιοθήκης της Ελλάδος.

Έχει συνεπιμεληθεί τους συλλογικούς τόμους *Πόλη και κινηματογράφος. Μεθοδολογικές και θεωρητικές προσεγγίσεις* (Νήσος, 2011), *Athens, World Film Locations* (Intellect, 2014), *Η χαμένη λεωφόρος του ελληνικού σινεμά* (Νεφέλη, 2019) και ένα θεματικό τεύχος του περιοδικού *Filmicon Journal of Greek Film Studies*. Αυτό το διάστημα ασχολείται ερευνητικά με το ελληνικό φιλμ νουάρ και προετοιμάζει τον συλλογικό τόμο *Greek Film Noir* που θα κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Edinburgh University Press.

Μανώλης Σειραγάκης

Ηθοποιός, σκηνοθέτης, θεατρολόγος. Έχει διδάξει στα Πανεπιστήμια Πατρών, Πελοποννήσου, Αιγαίου, Κρήτης. Συνεργάτης στα *The New Grove Dictionary of Music and Musicians* (Grove Music Online) και *Oxford History of Jazz in Europe* (ΟΗJE). Διοργάνωσε συνέδριο για την ελληνική οπερέτα (Θεσσαλονίκη 2011), τη μουσική στις σύγχρονες παραστάσεις αρχαίου δράματος (Ρέθυμνο 2012), την επιθεώρηση (Ρέθυμνο 2015). Στον τόμο Naomi Matsumoto (επιμ.), *Staging Verdi and Wagner Operas* (Brepols, 2015), εκδόθηκε η μελέτη του «Mediterraneanising the Composer of the North: Richard Wagner, Constantinos Christomanos and the Early Modern Greek Theatre». Η διατριβή του *Το ελαφρό μουσικό θέατρο στη μεσοπολεμική Αθήνα 1922-1940* εκδόθηκε σε δύο τόμους το 2009. Το 2014 εκδόθηκε η μονογραφία του για τη δράση του Ναπολέοντα Λαμπελέτ στο Λονδίνο. Αναμένονται τα πρακτικά του συνεδρίου για την επιθεώρηση και η μονογραφία *Ο Κωνσταντίνος Χρηστομάνος ως σκηνοθέτης αρχαίου δράματος*. Ίδρυσε την ομάδα Αντίβαρο το 2013 και διευθύνει το ομώνυμο Φεστιβάλ στο Ρέθυμνο.

Κλειώ Φανουράκη

Επίκουρη καθηγήτρια Θεατρολογίας-Διδακτικής του Θεάτρου: θεωρία και πράξη, του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, σκηνοθέτις κινηματογράφου και θεάτρου, δραματουργός, performer. Αριστούχος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, κάτοχος διπλώματος υποκριτικής τέχνης από τη Δραματική Σχολή Θεμέλιο, μεταπτυχιακού διπλώματος από το Πανεπιστήμιο Χαλ της Αγγλίας και διδακτορικού διπλώματος από το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Αριστούχος του Τμήματος Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου Γκρίνουιτς της Αγγλίας

σε συνεργασία με το New York College της Αθήνας. Το επιστημονικό και διδακτικό της έργο επικεντρώνεται στο πεδίο του θεάτρου/δράματος στην εκπαίδευση, στην εφαρμογή των ψηφιακών τεχνολογιών στο θέατρο, στη θεατρική και δημιουργική γραφή, στη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και γραμματείας και των ξένων γλωσσών μέσω του θεάτρου και σε υποπεδία του εφαρμοσμένου θεάτρου. Το συγγραφικό και σκηνοθετικό της έργο επικεντρώνεται στο θέατρο (*Το θέατρο στην εκπαίδευση με τη χρήση των ψηφιακών τεχνολογιών. Στοιχεία διδακτικής μεθοδολογίας*, Παπαζήσης, 2016) και στον κινηματογράφο για παιδιά και ενήλικες (ταινίες: *Ξα μου*, 2016, *Μήδεια*, 2012, *Φτου! Ξελευθερία για όλους*, 2010, κ.ά.).